

Min bir xoş zövq ala-ala
bulaq kimi qaynayan bu
inşaatdan,
neçə-neçə yazı yazdım
burdaca bənd salınarlardan.
Söhbət açdım neçə fəhlə,
neçə-neçə sürükdən,
briqadirdən, mühəndisdən,
keçib tozlu dumanlardan
heç düşmədən sux həvəsdən...
Hotta...hotta...

"Arpaçayın Sarvanı" adlı öçerkimdə
dastan açdım Əli İsmayilov tək
eksikatorçudan - Sarvanımdan,
əllərinin qabarıyla yol aldığı
onun ömür karvanından...

-7-

Bu gün artıq
Arpaçayı ələbaxım qızdı olub,
atıb əski dəcəlliyin dəşim o,
bu torpağın sözbəxam qızı olub...
Deyişdiyi yəni ilə,
təzə-təzə nəğməsiylə, ünü ilə
yaddaşlara nəqş olunmuş yazı olub...
"Mən", "mən" deyənin inadından,
huyundan əl çəkibdi,
özü üçün yeni bir yol seçibdi.
İndi artıq Arpaçaydan
Qoca Şəhur, Sədarəyə, Böyükdüzə,
həm o üzə, həm bu üzə,
dərə-təpə süzə-süzə
neçə-neçə xələməmiş
qanad gedir.

Min illərlə cədar olmuş
tül öpəksiz, üstü yalın torpaqlara,
"yandı" deyib hərşə tapan,
ayaq öpən
suya həsrət boz çöllərə, oymaqlara
bəsət edir,
sevinc dolu, nəğmə dolu
bir əbədi həyat gedir...

-8-

Qızıl-qızıl qanlar kimi
qarırağ damarına, qanına,
Arpaçayın saf suları
axır yurdun dörd yanına.
Axarıyla-baxarıyla
Qoca Şəhur torpağı, bax,
göz oxşayan gülşənliyə,
gülüstana, gülə döndüb,

Min bir türlü bəhəriylə
axa-axa
könüllərdə
sevədi bir selə döndüb...
Göz gördükcə
sünbül-sünbül zəmiləri
köks qabardır yol boyunca.
Əziz qarış, buyur son də
bir qonaq gəl bu yerlərə,
öz gözünü bax doyunca.
Əyan-əlvan neçə rəngə
boyanıbdı torpaq burda.
Yurdum kimi bir gözəl yurd
de, harda var, deyin harda?..

-9-

Bu gün artıq insan oğlu,
öz səhmeti,
öz zəllənən təri ilə,
ikinci kəz bəndə çalıb Arpaçayı,
öz zəkasi, ağı ilə
daha yeni fəndə salıb Arpaçayı...
Həm birinci, həm ikinci
bəndlərin də üzərində
tikilibdi böyük SES-lər.
Kəsilməz ki, ürküklərdən
könül dolu xoş diləklər, xoş həvələr...

Bu gün artıq Arpaçaydan
Qoca Şəhur, Sədarəyə, Böyükdüzə,
həm o üzə, həm bu üzə,
dərə-təpə süzə-süzə
dəmir-dəmir dirəklərin üzərində
dəmir telli qanad gedir,
Arpaçayın sularının bətinəndə
süzüb gələn.
şəfaq-şəfaq nur dolusu həyat gedir.

Bu gün artıq
"Dədə Qorqud" boylarından boy boylayan
Qoca Şəhur torpağında
Arpaçayın ağuşundan
axan çağlar hər damla su
ana yurda hom cam verir,
Günəş kimi həm də işiq.

Bu da nəcə
əsrarəngiz bir gözəllik,
göz dolusu yar-yarısqın...
Bu gün artıq bu torpağın,
bu el üçün, oba üçün, oymaq üçün,
bir var dövlət, bir bəreket,
şəfaq dolu, bax, nur dolu
bir nəğmədir Arpaçayı!..
Bir nəğmədir Arpaçayı!

-10-

Qoca Şəhur bir gövhərdir,
Arpaçayı onun qaşı
Bu torpağa həyat verir,
Canlandırdı dağı-daşı.
Yaranıdan o olubdu
Bu əllərin cam sirdaşı.
Sənsən mənim günüm, Ayım,
Zümrüd gözülü Arpaçayım.

Gözəl Şəhur bir gəlin, qız -
Arpaçayı bel kəməri.
Səko-səko gəlir bu qız
Dağdan-daşdan üzü bəri.
İlk baharıdır bu yerlərə
Yaradının xoş nəməri.
Sənsən mənim günüm, Ayım,
Zümrüd gözülü Arpaçayım.

Arpaçayı şeirimdə
Təzə rəhbü, təzə nəfəs.
İllər boyu üroyimdə
Haray salan, ucalan səs.
Odur şair ilhamını
Bulaq kimi coşdurən kəs.
Sənsən mənim günüm, Ayım,
Zümrüd gözülü Arpaçayım.

Xan Arazdır anan sənin,
Sənsə onun bir yavrusu.
Qoca Şəhur, Böyükdüzə
Nur parlayan bur çağlar su.
Sənsən Vətən torpağının
Hər diləyi, hər arzusu
Sənsən mənim günüm, Ayım,
Zümrüd gözülü Arpaçayım.

-11-

Elə körpəlikdən sevimşəm səni,
Elə körpəlikdən vurğununam mən,
Ey nazlı dilberim, ey Arpaçayım,
Bil ki, ilhamımı almışam səndən.

Ağzıda dolayan, dildə dolayan,
Necə də əfsunlu, şirin nəğməmsən.
Bax, könül verdiyim çağlar içində,
Elə öncülümən, elə doğmamsan.

O şəhdi-sirəli coşqun süyünün
Hər bar-bəhəridən daddım doyunca.
Çəkdim gözələrimə bir sürmə kimi
Şəfaqlı nurunu ömrüm boyunca.

Şəhur torpağından göyü baş vuran
Sən mənim baxsın, mənim ünümən.
Doğan səhərimdə, zülmət gecəmdə,
Ən xoşbəxt anlarım, ən xoş günümən.

Həm sağlı, həm soltu qanadlarınla
Könül istər baxsın, axan növrəğa.
Sədarəkdən tutmuş Böyükdüzəkdə
Sən həyat verirsən ana torpağa.

Budur, yurdum mənim çiçək-çiçəkdi,
Axır düzülürəm eşqinin kamı,
Qalbm də cövləna gəlir bir yerdə,
Görəndə elimdə bu cəltişəm.

EPİLOQ

Elə uşaq ikon, elə gənc ikon,
Sədan qalğında salıbdı lövbər.
Sənə bağlı olub bu çağlar qalbm,
Mənim gözlük porim, ay nazlı dilbər!..

Sənin saf süyünün qüdrətdəndir,
İnsətin bilmədən nə gəco-gündüz
Vətən torpağını almı toriylə,
Edir başdan-başə çiçəkli dəniz...!

İstəməy ay çayım, mən də sənin tək,
Sızam ürkölərə, sızam qəlbərə,
Hüsnünə qoşduğum bu şux nəğməni
Elə misra-misra yazam qəlbərə...

Ötə dil-dil elə hər an ağzıda,
Bu elə, obaya sala sos-soda.
Hənsisə bir şeirim, bir bəndim belə,
Bəlkə mənəndən sonra qala dünyada.

Nə ola mənim də tək bircə nəğməm,
Bax, sənin nəğmənin şanımda ola.
Həpa şəfaq-şəfaq şux köntüllərə,
Məni sevevlərin qanında ola...

Ax, necə bəxtəvər, ax... necə xoşbəxt
Sənərdim özümün mən də o anda
Gəzdirdim ən böyük fətehlər kimi,
Elə qalib-qalib gözəl cahanda...

12-16 dekabr 2017-ci il